

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A. Μετά τη ναυμαχία/τον πόλεμο στο Άκτιο, ο Κάσσιος από την Πάρμα, ο οποίος είχε υπηρετήσει στον στρατό του Μάρκου Αντώνιου, κατέφυγε στην Αθήνα. Εκεί, μόλις είχε παραδώσει την ταραγμένη ψυχή του στον ύπνο, (όταν) ξαφνικά του εμφανίστηκε μια φρικτή μορφή. Νόμιζε ότι ερχόταν προς αυτόν ένας άνθρωπος με πελώριο μέγεθος και με βρόμικο πρόσωπο, όμοιος με εικόνα (ή μορφή) νεκρού. Μόλις τον κοίταξε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του. Εκείνος απάντησε ότι ήταν ο Πλούτωνας. Τότε τρόμος συντάραξε τον Κάσσιο και τον σήκωσε από τον ύπνο. Ο Κάσσιος φώναξε τους δούλους και τους ρώτησε για τον άνθρωπο. Εκείνοι δεν είχαν δει κανένα. Ο Κάσσιος για δεύτερη φορά παραδόθηκε στον ύπνο και ονειρεύτηκε την ίδια μορφή.

B.2. *confūgit* → καταφυγή

animus → απάνεμος

hominem → ουμανισμός

servos → διορατικός

dedit → διάδοση

B.6.α) *Athēnas* → iv. απρόθετη αιτιατική (γιατί είναι όνομα πόλης) που δηλώνει κίνηση σε τόπο στο ρήμα *confūgit*.

sollicitus → v. ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη *animus*.

somno → ii. έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *dederat*.

facie → vii. αφαιρετική (οργανική) της ιδιότητας στη λέξη *hominem*

de homine → i. εμπρόθετος προσδιορισμός της αναφοράς στο ρήμα *interrogāvit*.

β) Στην πρόταση «*Respondit ille se esse Orcum*» το απαρέμφατο είναι η λέξη *esse*. Στην περίοδο λόγου «*Quem simul aspexit Cassius, timōrem concēpit nomenque eius audire cupīvit*» το απαρέμφατο είναι η λέξη *audire*.

Υποκείμενο του απαρεμφάτου *esse* είναι η λέξη *se*, ενώ το υποκείμενο του απαρεμφάτου *audire* είναι η λέξη *Cassius*.

Το *esse* είναι ειδικό απαρέμφατο και το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται σε αιτιατική και δεν παραλείπεται ποτέ (λατινισμός), ακόμα και σε περίπτωση ταυτοπροσωπίας, όπως συμβαίνει στην πρόταση «*Respondit ille se esse Orcum*», όπου το υποκείμενο *ille* του ρήματος *respondit* ταυτίζεται νοηματικά με το υποκείμενο *se* του απαρεμφάτου *esse*.

Το *audire* είναι τελικό απαρέμφατο και στη συγκεκριμένη περίοδο λόγου «*Quem simul aspexit Cassius, timōrem concēpit nomenque eius audire curīvit*» έχουμε ταυτοπροσωπία, αφού το υποκείμενο του απαρεμφάτου (*Cassius*) είναι ίδιο με το υποκείμενο του ρήματος *curīvit*. Το υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου σε περίπτωση ταυτοπροσωπίας κανονικά εννοείται σε ονομαστική πτώση.